

land som en slags fejlslagen kopi af Danmark. Det vil jeg gerne opponere imod. Det er et billede, der kan sprede sig; jeg synes også, at det spreder sig i den danske debat. Man tegner et fortegnet billede af det utrolig sammensatte grønlandske samfund, af de politiske kampe, der er i Grønland; af de sociale udfordringer og problemer, og jeg mener egentlig, at det til sidst fører til, at man også fralægger sig ansvaret både i det her tilfælde Grønland og i Danmark. Jeg skal prøve at begrunde det.

Jeg er ikke ekspert i grønlandske forhold – jeg kender grønlandske politikere og prøver at følge med, men har ingen ekspertise på området – men jeg kan i hvert fald sige så meget, at Grønland ikke blev opfundet i 1979, da hjemmestyret kom til. Den grønlandske historie er en lang historie, hvor Danmark jo har spillet hovedrollen og har haft dirigeringsstokken i 300 år, og jeg ser ikke nogen erkendelse af ansvar for det i Dansk Folkepartis tilgang til problemet, og jeg ser ikke nogen behandling af, at de strukturer, som Grønland kæmper med i dag, har dybe og lange historiske rødder. Danmark har jo egentlig styret Grønland helt frem til vore dage, og de systemer, man har opbygget offentligt, erhvervsområdet osv., er jo direkte igangsat af en dansk kolonimagt. Det synes jeg man burde indrømme, hvis der skal være en kritisk dialog.

Jeg er fuldstændig enig med dem, der siger, at selvfølgelig er Grønland og alle andre lande klar til at tage en åben debat og stå til ansvar over for det internationale samfund, og jeg tror også, Grønland er fuldt med på også på det her område at stå til ansvar for FN og FN's børnekonvention, men der er en himmelvid forskel på at have en kritisk og en ligeværdig dialog og så blive pålagt noget eller truet af den, der egentlig har både den politiske og økonomiske magt og har haft det længe.

Jeg vil bare sige, at det at være under administration og at være tilskuer til sit eget samfunds udvikling er ikke løsningen på noget som helst; det er tværtimod efter min mening en del af problemet. Uanset om det er Grønland eller Færøerne eller Danmark eller Somalia, tror jeg, den eneste måde at løse alle sociale udfordringer og økonomiske udfordringer på er øget demokrati og ikke mindst, at de demokratier, som eksisterer i verden, kan stå til direkte ansvar over for internationale organer. For Færøernes vedkommende vil jeg sige, at jeg tror, vores samfund vil udvikle sig langt bedre, hvis vi selv stod til ansvar over for alle FN's konventioner og ikke

skulle igennem Danmark eller skulle igennem en såkaldt dialog med Danmark om de forhold, for det skaber en ubalance og et fortegnet og forværet billede af sagerne.

Jeg vil slutte med at sige, hr. formand, at der er en himmelvid forskel på at have en kritisk dialog og stå til ansvar over for det internationale samfund, altså at forpligte sig over for det, og så at blive pålagt og truet til at gennemføre nogle tiltag, der efter min bedste overbevisning stadig væk har som værdigrundlag, at alle folk skal skabes i Dansk Folkepartis billede af et ideelt dansk samfund. Det virker nærmest platonisk, hvis jeg skal drille Dansk Folkepartis ordfører lidt, altså Platons hulemyte med, at virkeligheden bare er en afspejling af en ideel verden. Det virker lidt sådan, når Dansk Folkeparti behandler Grønland, at hvis man ikke er en tro nok afspejling af det danske samfund, så er man ude i problemer og skal trues med sanktioner og pisk.

Kl. 12:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er to for korte bemærkninger. Først er det hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 12:41

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg føler mig faktisk meget provokeret af hr. Høgni Hoydals indlæg. Det var formentlig også mening. Når vi snakker om værdier, og når vi snakker om den ideelle verden, er det jo sådan, at vi har nogle internationale konventioner, som Danmark, Grønland og Færøerne tilslutter sig. Og generalsekretæren for UNICEF i Danmark siger om de grønlandske børns vilkår, at der er tale om en eklatant overtrædelse, fordi det er en helt basal rettighed ikke bare for børn, men for alle mennesker at få nok at spise.

Det er det, debatten handler om, og situationen i Grønland er jo den, at i 2002 var det hvert tiende barn, i 2009 er det hvert syttende barn. Ville det ikke være en total ansvarsforflygtigelse fra den danske stat og den danske regerings side, hvis ikke man tog den problemstilling alvorligt? I regeringen har vi et ønske om, at man overalt i hele riget lever op til de internationale aftaler, man indgår.

Kl. 12:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:42

Høgni Hoydal (TF):

Jo, jeg er såmænd fuldstændig enig i, at der skal sættes fokus på alt det. Jeg taler bare om Færøerne, jeg vil ikke gøre mig klog på Grønland og